

Dziedzictwo muzyki polskiej w otwartym dostępie

Dziedzictwo muzyki polskiej w otwartym dostępie

Dziedzictwo
Muzyki Polskiej

W OTWARTYM DOSTĘPIE

Kulturowe dziedzictwo Polski, chociaż piękne i różnorodne, ucierpiało znacznie przez zawirowania dziejowe i warunki niezwykle trudne dla Polaków – zwłaszcza ponad stuletni okres niewoli narodowej. Troskliwie gromadzone zabytki i ślady dawnej świetności, z trudem ocalone przed zniszczeniem w czasach, kiedy Polska nie istniała na mapach Europy, w wielkim stopniu przepadły bezpowrotnie podczas drugiej wojny światowej. Tym większą troską należy otoczyć wszelkie ślady kulturowego, w tym muzycznego dziedzictwa narodowego, które zachowały się do dzisiaj.

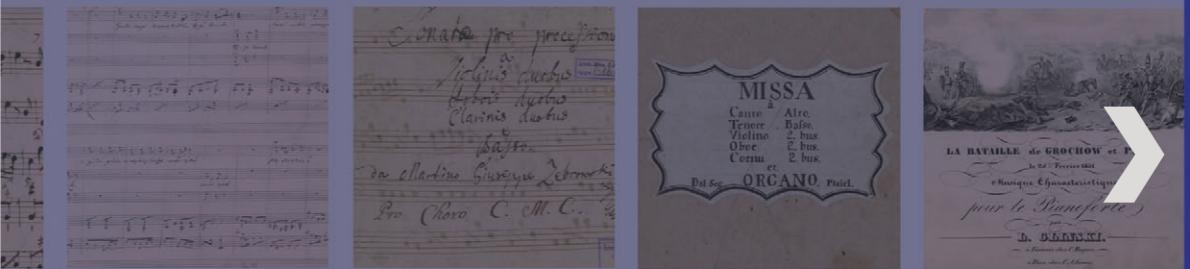
W zakresie historii muzyki takimi bezcennymi i bardzo często unikalnymi śladami są zachowane rękopisy i druki muzyczne, nieocenione źródła wiedzy o muzyce tworzonej i wykonywanej przez wieki na terenach polskich. Źródła te niejednokrotnie nadgryzione są już zębem czasu, a najefektywniejszym i najpewniejszym sposobem na ocalenie ich dla przyszłych pokoleń jest profesjonalna digitalizacja. Nie sposób też nie wspomnieć, że obecny dostęp do zachowanych źródeł jest utrudniony i w zdecydowanej większości przypadków możliwy tylko w miejscu ich przechowywania, co stanowi dodatkową przeszkodę w promowaniu i popularyzowaniu zachowanej w archiwach muzyki – zwłaszcza poza granicami Polski. Ponadto pochodzące z minionych wieków źródła muzyczne, szczególnie dawne rękopisy, bywają trudne do rozszыfrowania, a ich wykonanie musi poprzedzić praca edycyjna, co stanowi wyzwanie dla muzyków zaangażowanych w przywracanie do życia zapomnianych dzieł.

Naprzeciw tym potrzebom wychodzi „Dziedzictwo muzyki polskiej w otwartym dostępie” – kompleksowy i innowacyjny na skalę światową projekt promujący muzykę polską XVI–XIX wieku. Projekt został zainicjowany w 2019 roku przez **Narodowy Instytut Fryderyka Chopina** i stanowi naturalną kontynuację oraz znaczne rozbudowanie wcześniejszego projektu „Dziedzictwo Chopinowskie w otwartym dostępie”, realizowanego z olbrzymim sukcesem w latach 2017–2020. Zakres działań w ramach obecnego projektu obejmuje: digitalizację zbiorów muzycznych z bibliotek, muzeów i archiwów polskich, opracowanie kolekcji muzycznych i włączenie ich do kluczowych baz danych z zakresu muzyki, udostępnienie metadanych i wreszcie przygotowanie materiału nutowego, w tym nowoczesnych partytur cyfrowych oraz profesjonalnych edycji.

Zakres działań w ramach projektu

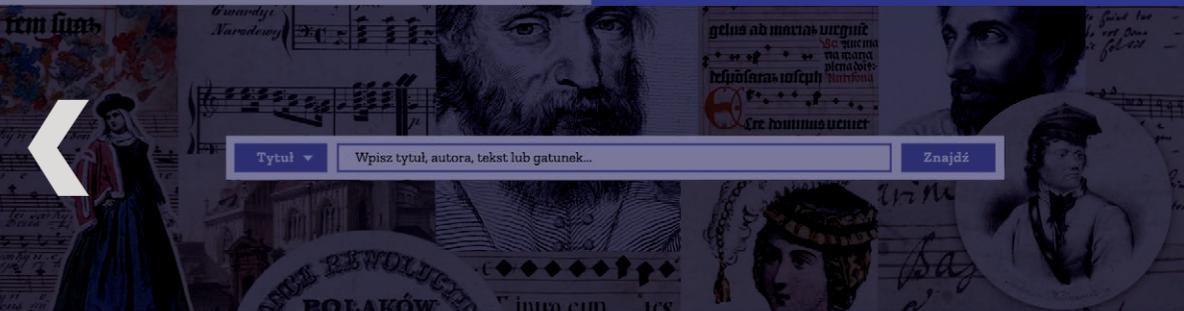
digitalizacja

digitalizacja zbiorów muzycznych
z bibliotek, muzeów i archiwów
polskich

udostępnianie

metadanych w otwartym dostępie
wraz z oprogramowaniem
umożliwiającym ich inteligentne
przeszukiwanie

przygotowanie

nowoczesnych partitur cyfrowych
oraz profesjonalnych edycji

opracowanie

kolekcji muzycznych
i włączenie ich do kluczowych
baz danych z zakresu muzyki

Opracowywane zbiory

Pomimo burzliwych dziejów kraju w polskich archiwach zachowały się rękopisy i druki o ogromnej wartości nie tylko dla historii muzyki polskiej, ale także dla kultury europejskiej. Zachowane kolekcje są namacalnym dowodem na bogate dziedzictwo muzyczne tych terenów. Na dworach królów polskich w XVI i XVII wieku działały czołowi twórcy swoich czasów (jak Giovanni Francesco Anerio, Luca Marenzio, Asprilio Pacelli), a w Wenecji dzieło *Offertoria et communiones* wydał polski kompozytor Mikołaj Zieleński. Na wiek XVIII przypadł czas rozkwitu lokalnej kultury muzycznej w postaci setek kościelnych i klasztornych kapel wokalno-instrumentalnych, wykonujących zarówno repertuar rodzimy, jak i zagraniczny (choćby dzieła klasyków wiedeńskich); na terenach polskich przebywało też wielu wybitnych muzyków, pochodzących zwłaszcza z terenów Czech i Moraw. Wiek XIX z kolei to nie tylko działalność Fryderyka Chopina, ale i jego nauczyciela – Józefa Elsnera, a także Karola Kurpińskiego, braci Wieniawskich czy twórcy polskiej opery narodowej – Stanisława Moniuszki. Muzykę pisali nie tylko twórcy najwybitniejsi, ale też liczni kompozytorzy lokalni, a tysiące źródeł muzycznych będących niejednokrotnie jedynym zachowanym śladem ich aktywności czekają wciąż na odkrycie lub przywrócenie do żywej praktyki muzycznej.

Portal internetowy

polish.musicsources.pl

platforma, która zbiera tysiące obiektów wraz z ich kompleksowym opracowaniem i zapewnia dostęp do wiedzy na temat źródeł muzycznych z terenów polskich na niespotykaną wcześniej skalę

wypożyczony w narzędzia, które umożliwiają przeszukiwanie i porównywanie danych w zaawansowany sposób dzięki użyciu nowoczesnego oprogramowania

kompatybilny z bazą powstałą w ramach projektu „Dziedzictwo Chopinowskie w otwartym dostępie”

w wersji na przeglądarkę i urządzenia mobilne

Wykorzystanie nowych technologii

transkrypcje utworów zakodowane w otwartym formacie tekstowym Humdrum;
możliwość generowania partitur wykonawczych;
użycie oprogramowania typu Open Source, które pozwala na ich wygodne i różnorodne wykorzystywanie.

Przejrzysty układ treści i intuicyjny układ platformy

Muzyka polska

DLA KAŻDEGO

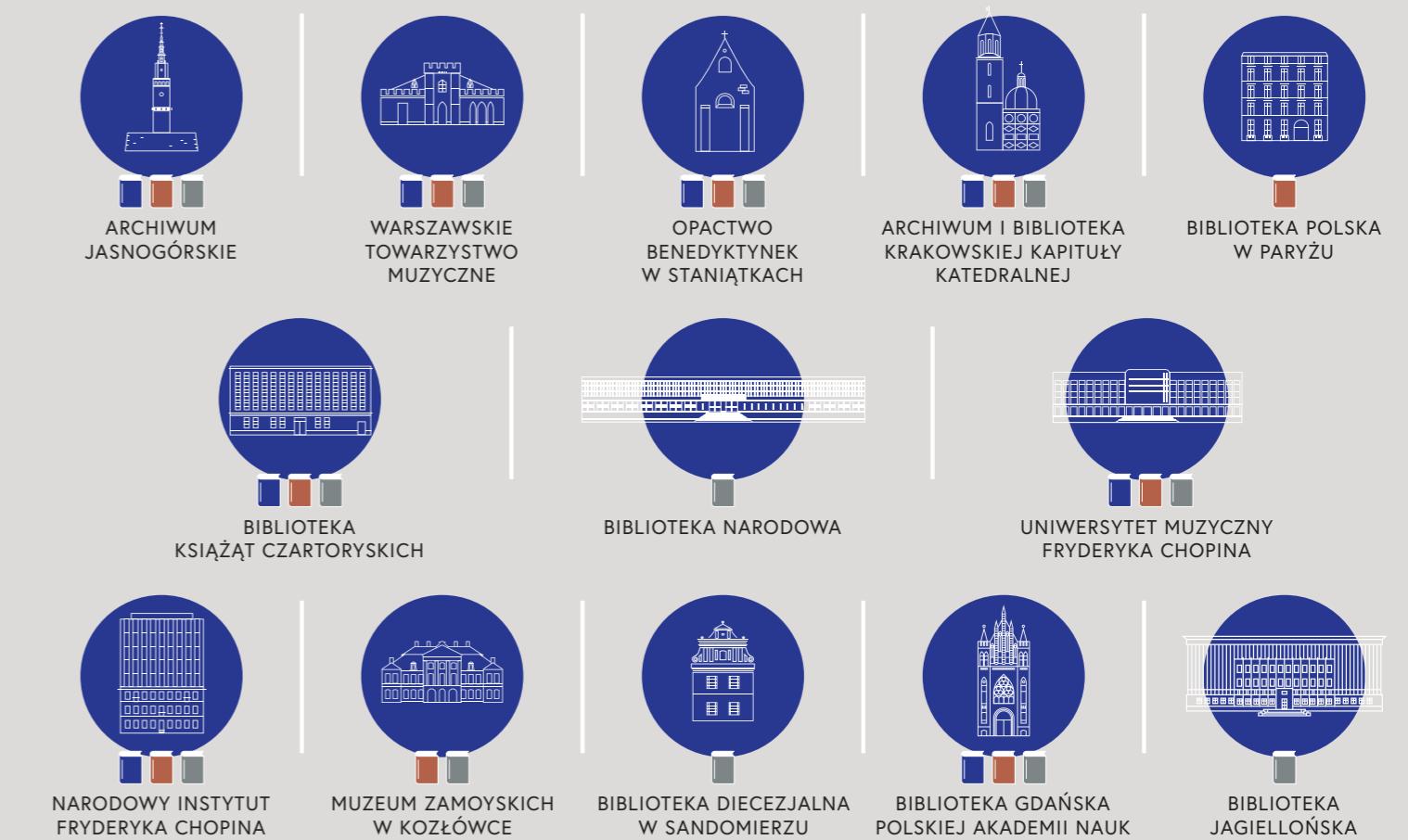

Wszystkie treści dostępne za darmo dla wszystkich, bez specjalistycznego oprogramowania i bez wychodzenia z domu

Transkrypcje ułatwiające korzystanie z materiału nutowego osobom niezaznajomionym z dawną notacją muzyczną

Ułatwienia dla osób z niepełnosprawnością wzroku i słuchu

Instytucje objęte projektem

■ Digitalizacja zbiorów

■ Wprowadzenie i korekta w RISM – najważniejszej bazie danych zbiorów muzycznych na świecie

■ Transkrypcje wybranych utworów

Digitalizacja zbiorów

Dzięki zastosowaniu nowoczesnych sprzętów skanujących i fotografujących, udostępniane na portalu cyfrowe reprodukce źródeł muzyki polskiej cechują się wysoką jakością i szczegółowością obrazu.

Każdy skan lub zdjęcie można bezpośrednio pobrać z portalu w formie pliku zapisanego w formacie prezentacyjnym (JPEG) jak i archiwalnym (TIFF). Aby umożliwić przeglądanie całego źródła, dostępna jest również opcja pobrania całości jako pliku PDF.

statystyki digitalizacji

NARODOWY
INSTYTUT
FRYDERYKA
CHOPINA

214
OBIEKTÓW
5 649
SKANÓW

MUZEUM
ZAMOYSKICH
W KOZŁOWCE

411
OBIEKTÓW
11 892
SKANÓW

KLASZTOR
PAULINÓW
NA JASNEJ GÓRZE
ARCHIWUM
JASNOGÓRSKIE

1311
OBIEKTÓW
32 985
SKANÓW

MUZEUM NARODOWE
W KRAKOWIE.
BIBLIOTEKA
KSIĄŻĄT
CZARTORYSKICH

1500
OBIEKTÓW
56 847
SKANÓW

BIBLIOTEKA, MUZEUM
I ARCHIWUM
WARSZAWSKIEGO
TOWARZYSTWA
MUZYCZNEGO
IM. STANISŁAWA MONIUSZKI

10033
OBIEKTÓW
101 139
SKANÓW

OPACTWO
BENEDYKTYNEK
W STANIĄTKACH

UNIWERSYTET
MUZYCZNY
FRYDERYKA
CHOPINA

ARCHIWUM I BIBLIOTEKA
KRAKOWSKIEJ KAPITUŁY
KATEDRALNEJ

BIBLIOTEKA GDAŃSKA
POLSKIEJ AKADEMII
NAUK

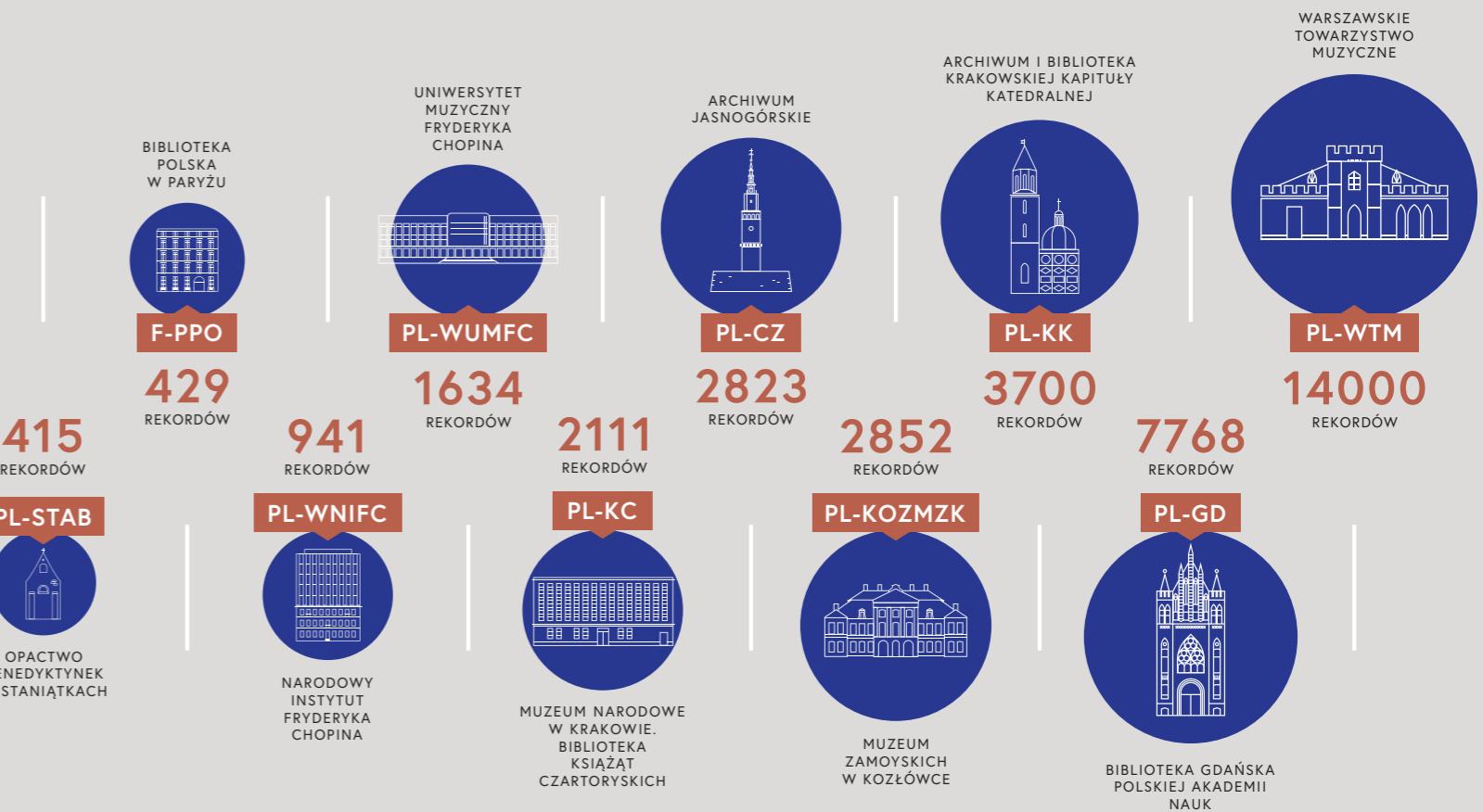

Czym jest baza RISM

Répertoire International des Sources Musicales (RISM) to baza danych, służąca do katalogowania, tzn. wprowadzania danych dla źródeł muzycznych. Służy do wytwarzania opisów umożliwiających identyfikację źródeł muzycznych. Baza oparta jest o międzynarodowy standard opisu danych – MARC21, dzięki czemu możliwe jest pobieranie i udostępnianie danych w każdym momencie.

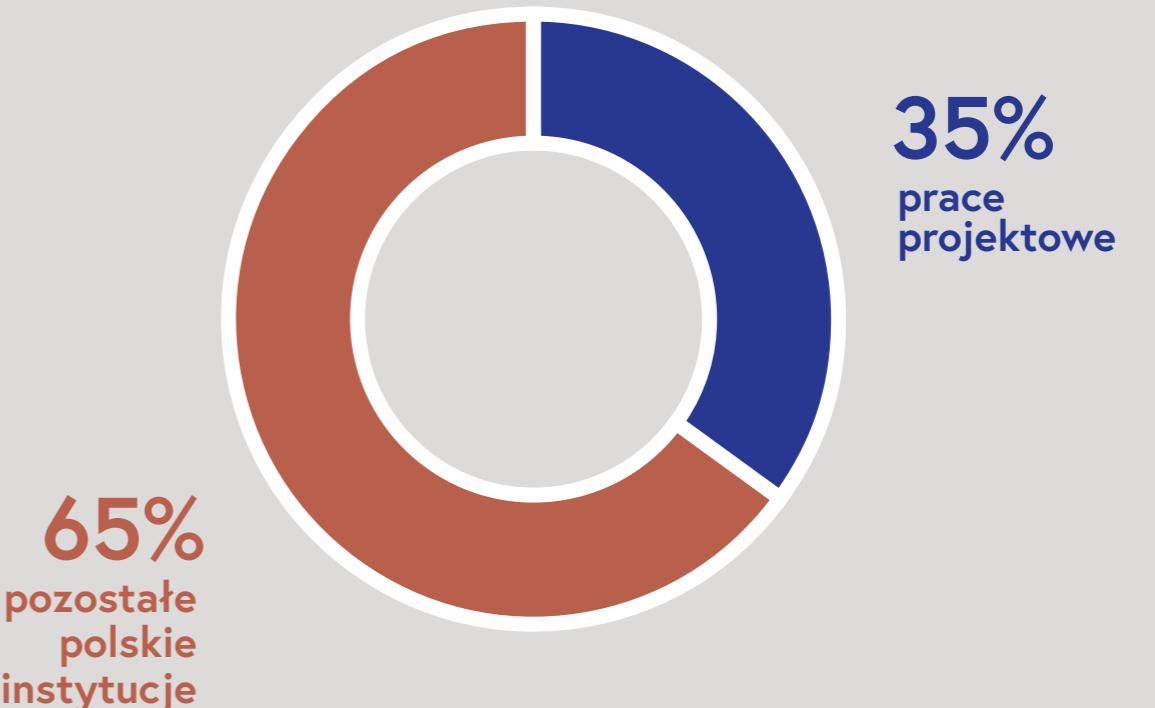
W ramach prac projektowych przeszkołono 34 osobowy zespół katalogerów i katalogerek, którzy wytworzyli nowe rekordy jak i poprawili jakość rekordów już istniejących w bazie. Pracom poddano następujące typy źródeł muzycznych: rękopisy muzyczne, druki muzyczne, starodruki, traktaty muzyczne, libretta i szkoły gry w postaci samodzielnych źródeł, kolekcji oraz tzw. klocków introligatorskich. Ponadto wytworzono tzw. hasła wzorcowe dot. osób, instytucji i bibliografii. W okresie od sierpnia 2019 do lipca 2022 r. wykonano pracę nad 33 839 rekordami, z czego aż 23 828 stanowią nowe rekordy.

statystyki opracowanych źródeł w RISM

Dane RISM dla polskich instytucji wobec prac projektowych

Przedstawiony wykres obrazuje jaki procent stanowią źródła opracowane w ramach projektu i w czasie jego realizacji w stosunku do prac pozostałych polskich zespołów RISM. Prace zespołu projektowego stanowią **35%** wszystkich rekordów – tj. 97 838 wprowadzonych do bazy dla polskich instytucji. Na uwagę zasługuje fakt, iż polskie grupy robocze swoje pierwsze prace w bazie podjęły w sierpniu 2006 roku i przez 16 lat wprowadziły 63 999 rekordów, zaś zespół projektowy pracując przez niecałe 3 lata, jest odpowiedzialny obecnie za co trzeci rekord w bazie.

Dane RISM dla polskich instytucji
wobec prac projektowych

Humdrum – system cyfrowej notacji muzycznej

Czym jest cyfrowa notacja muzyczna

Tradycyjna notacja muzyczna to symboliczny, graficzny zapis, który pozwala odtworzyć melodie, harmonię i formę utworu, zgodnie z intencją kompozytora. Cyfrowa notacja muzyczna jest w gruncie rzeczy tym samym. Różni się od notacji tradycyjnej głównie nośnikiem (pamięć komputerowa zamiast papieru) i symbolami (tekst konwertowany na informację binarną zamiast nut i pauz).

Czym jest Humdrum

W projektach digitalizacyjnych do tworzenia cyfrowych partytur Narodowy Instytut Fryderyka Chopina używa systemu symbolicznej notacji muzycznej Humdrum. Format ten został stworzony przez profesora Davida Hurona w Ohio State University w latach osiemdziesiątych XX w. Pierwotnie format Humdrum służył przede wszystkim badaczom – pozwalał na prowadzenie skomputeryzowanej analizy muzycznej czy porównywania kompozycji. Obecnie Humdrum używany jest również przy tworzeniu interaktywnych aplikacji internetowych, które nie tylko prezentują tradycyjne graficzne partytury, ale też pozwalają użytkownikom na korzystanie z narzędzi analizy muzycznej.

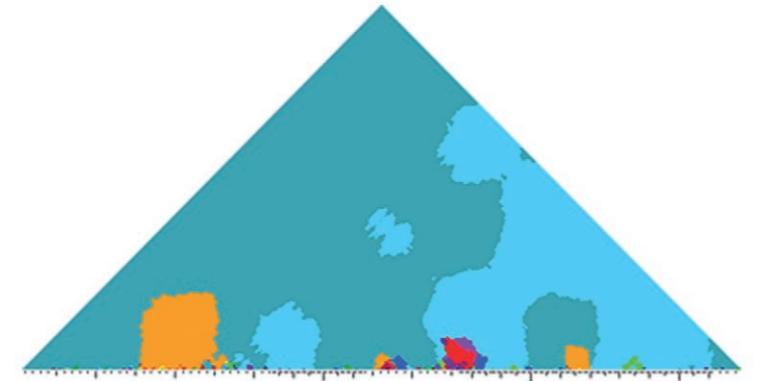
**kern	**kern	**kern	**kern
*part4	*part3	*part2	*part1
*staff4	*staff3	*staff2	*staff1
*I"Bassus	*I"Tenor	*I"Altus	*I"Cantus
*clefF4	*clefc3	*clefc3	*clefc1
*k[b-]	*k[b-]	*k[b-]	*k[b-]
*M4/2	*M4/2	*M4/2	*M4/2
*met(c)	*met(c)	*met(c)	*met(c)
=	=	=	=
2F	2c	2f	2a
2F	2c	2f	2a
2.BB-	2.d	2.f	2.b-
4BB-	4c	4e	4a#
=3	=3	=3	=3
2D	2f	2d	2f
2E	4eL	4cL	2g
.	4dJ	4B-J	.
2.F	4cL	4AL	2.a
.	4B-J	4B-J	.
2A	2c	.	.
4FF	.	4a	
=4	=4	=4	=4
2C	2c	2e	2g
2C	2c	2e	2g
2.D	2.A	2.d	2.f
4BB-	4B-	4d	4f
=5	=5	=5	=5
2C	2G	2c	2e
2C	2G	2c	2e
2.BB-	2.B-	2.d	2.f
4BB-	4B-	4d	4f
=6	=6	=6	=6
2BB-	2B-	2d	4dL
.	.	.	4eJ
2AA	2c	2c	2f
2BB-	2B-	2d	2f
2C	4AL	4cL	2e
.	4GJ	4B-J	.
=7	=7	=7	=7
00FF	00F	00A	00f
==	==	==	==
*_	*_	*_	*

Dane w formacie Humdrum przypominają de facto dwuwymiarową tabelę. W każdej komórce umieszczona jest pojedyncza informacja. Kolumna (ang. spine) przechowuje informacje tego samego typu – kolumna **kern odpowiada za informacje muzyczne (wartości rytmiczne, wysokości dźwięków, oznaczenia artykulacyjne i chromatyczne itp.), kolumna **text przeznaczona jest dla tekstuów słownych, kolumna **dynam dla oznaczeń dynamicznych. Zjawiska, zapisane w jednym rzędzie tabeli występują w tym samym czasie. Cztero-głosowa kompozycja zostanie zapisała w czterech kolumnach **kern. Każdy rząd takiej tabeli oddawać będzie kolejne zmiany zapisu muzycznego. W formacie Humdrum oś czasu jest więc pionowa, co ilustruje Przykład 1.

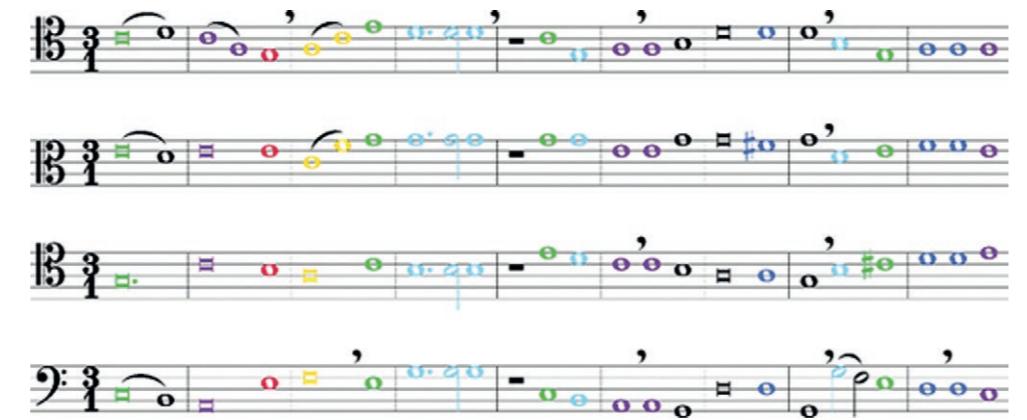
Przykład 1
Mikotaj Gomółka
Psalm 138: Ciebie ja chwalić będę
Po lewej zapis w formacie Humdrum, po prawej odwrócona o 90° partitura graficzna

Humdrum to nie tylko format zapisu muzycznego. To także paleta kilkudziesięciu programów komputerowych umożliwiających edycję partitur cyfrowych, analizę muzyczną, porównywanie kompozycji czy też przeszukiwanie kompozycji według różnych kryteriów muzycznych. Dzięki tym narzędziom możliwe jest na przykład wyszukiwanie i klasyfikowanie według typu dysonansów pojawiających się w muzyce XVI wieku, kolorystyczne oznaczanie akordów (Przykład 2) czy tworzenie graficznych wizualizacji wyników analizy tonalnej (Przykład 3). Narzędzia z palety Humdrum umożliwiają również konwersję cyfrowych partitur do innych popularnych formatów cyfrowej notacji muzycznej – MusicXML, MEI, MIDI czy ABC.

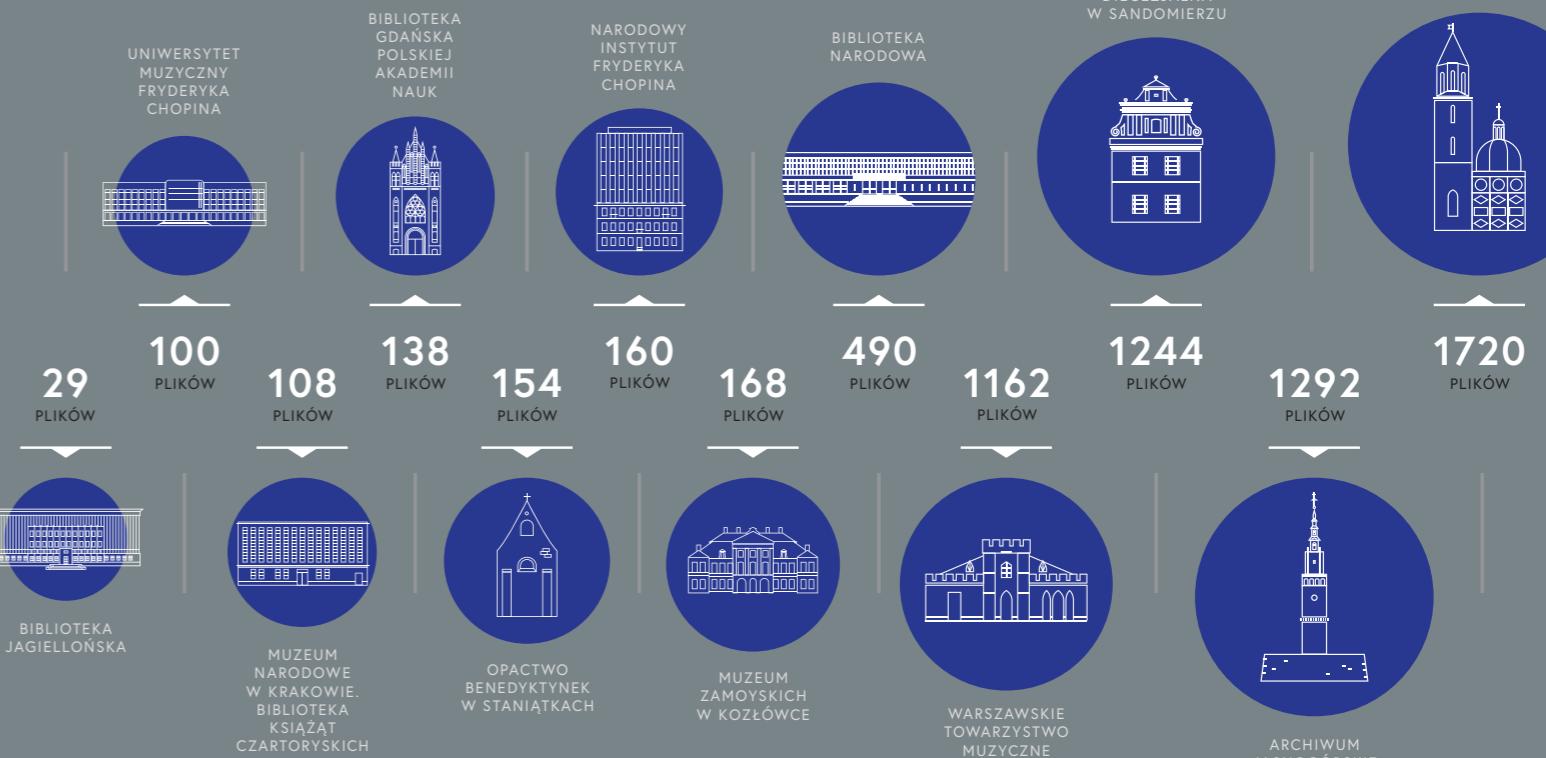
Przykład 2
Grzegorz Gerwazy Gorczycki
Caelestis urbs Jerusalem (t. 1-9)

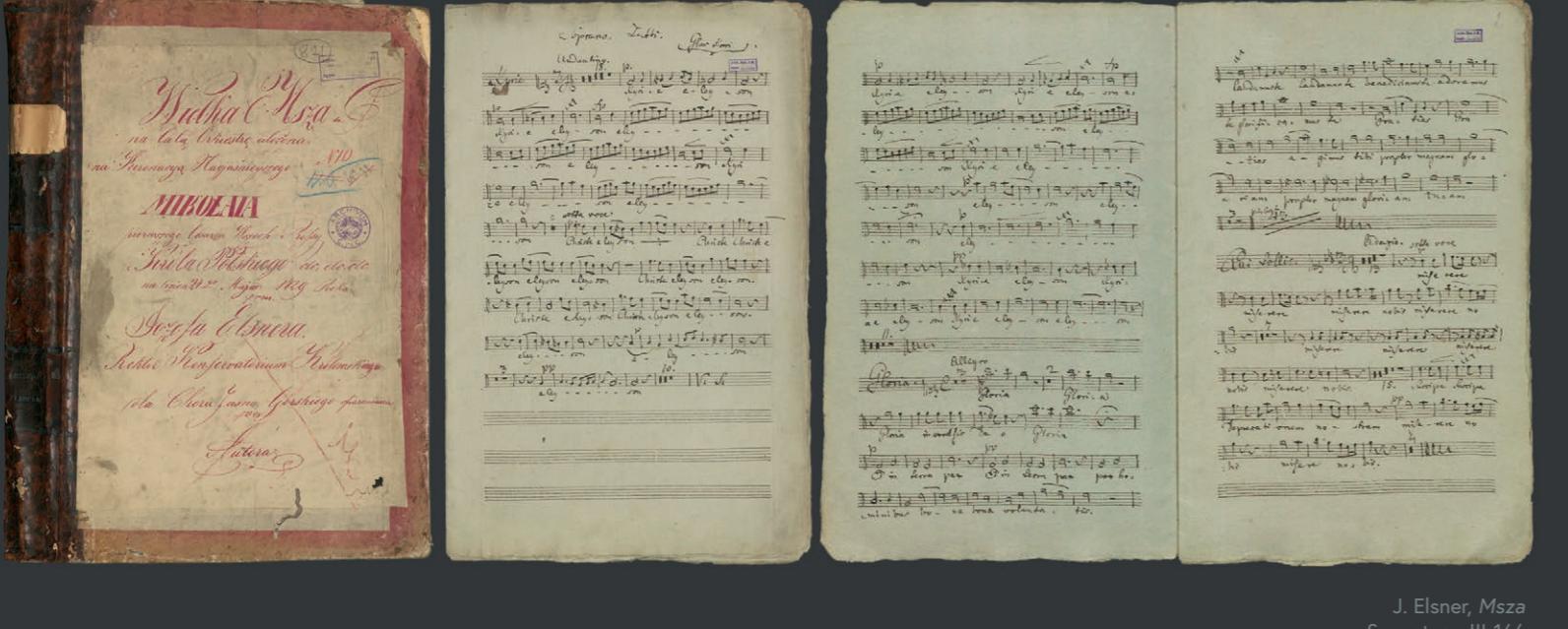

Przykład 3
Stanisław Moniuszko
Trzech Budrysów.
Analiza tonalna

transkrypcje w liczbach

Klasztor Paulinów na Jasnej Górze. Archiwum jasnogórskie

Archiwum gromadzące głównie rękopisy, ale także druki muzyczne po kapeli jasnogórskiej – zespole wokalno-instrumentalnym działającym przy klasztorze paulińskim i sanktuarium Matki Bożej Częstochowskiej na Jasnej Górze w Częstochowie. Kapela, której początki datuje się na XVI wiek, prezentowała bardzo wysoki poziom wykonawczy. Nieprzerwana aktywność zespołu przez setki lat oraz jego renoma wiązały się z gromadzeniem repertuaru wykonawczego, który był popularny w danym okresie. Nuty kupowano, zbierano, tworzono na miejscu – archiwum posiada bogaty zbiór kompozycji twórców lokalnych – i przepisywano z druków oraz innych kopii. Wielu twórców, jak choćby Józef Elsner, pisało swoje utwory właśnie z myślą o zespole jasnogórskim. W zbiorach znajdują się także kompozycje czołowych twórców europejskich, jak choćby W. A. Mozarta czy J. Haydna. Zachowany na Jasnej Górze zbiór, liczący ponad 3000 obiektów, jest jedną z najbardziej reprezentatywnych i zarazem najcenniejszych kolekcji muzycznych w Polsce.

M. J. Żebrowski, Sonata pro processione
Sygnatura: I-167

M. J. Żebrowski, Sonata pro processione
Sygnatura: I-167

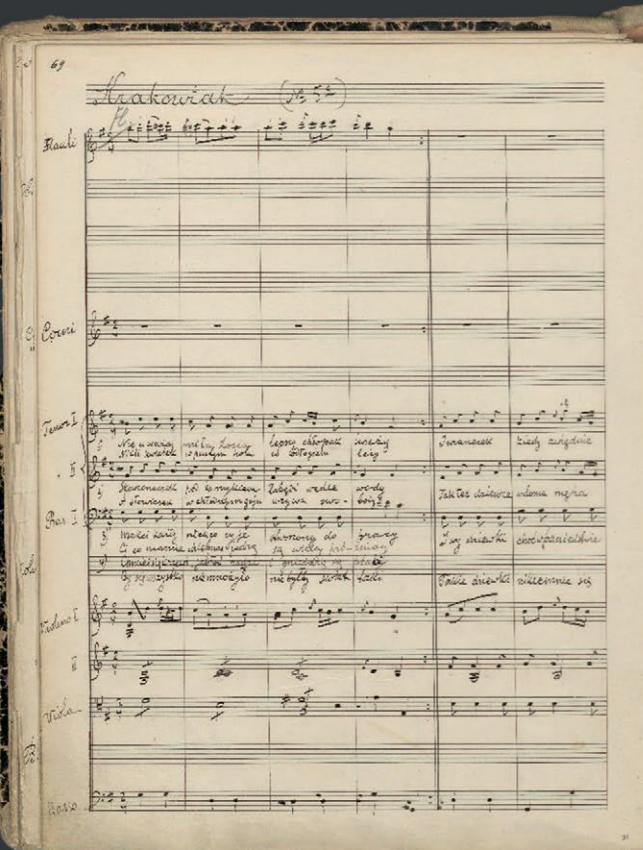

J. Elsner, Leszek Biały
Sygnatura: R 910

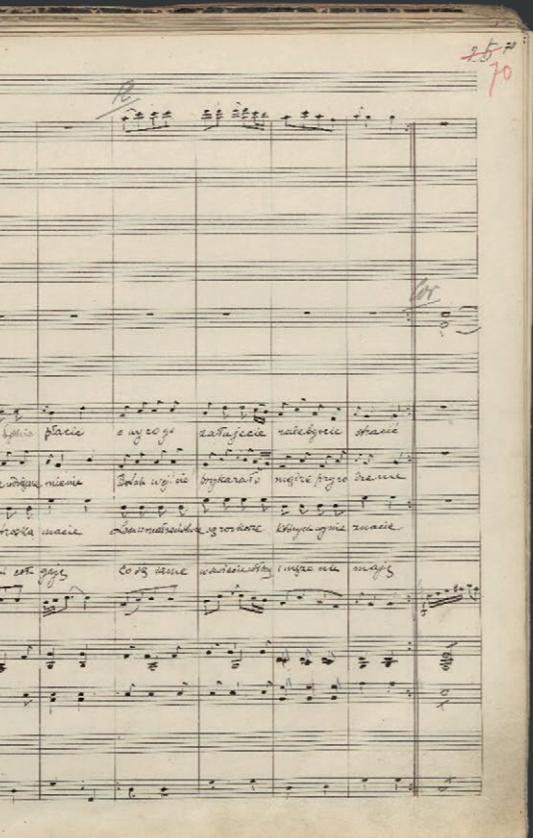

Biblioteka, Muzeum i Archiwum Warszawskiego Towarzystwa Muzycznego im. Stanisława Moniuszki

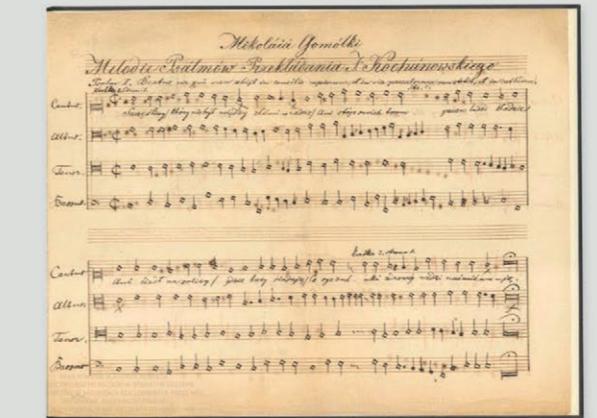
Imponujące zbiory Warszawskiego Towarzystwa Muzycznego to 4300 rękopisów muzycznych oraz 36000 druków pochodzących z XIX wieku, ze szczególnym uwzględnieniem życia muzycznego Warszawy. WTM przechowuje rękopisy kluczowych utworów najważniejszych kompozytorów polskich doby klasycyzmu i preromantyzmu: autografy Leszka Białego (I akt) i Króla Łokietka Józefa Elsnera, Krakowiaków i Górali Jana Stefaniego czy Jadwigi, królowej polskiej Karola Kurpińskiego. W kolekcji znajdują się również kopie autoryzowane i autografy oper Stanisława Moniuszki, autografy kompozycji Franciszka Lessla, Fryderyka Chopina i Karola Szymanowskiego.

J. Stefani, *Cud mniemany, czyli Krakowiacy i Górale*
Sygnatura: R 1663

2570

M. Gomółka, *Szczęśliwy, który nie był między złymi w radzie*
Sygnatura: R 2370

K. Kurpiński, *Jan Kochanowski w Czarnym Lesie*
Sygnatura: R 1037

Anonim, *Zawitaj Ukrzyżowany Jezu Chryste*
Sygnatura: R 2348

Z. Noskowski, *Dziewczę z chaty za wsią*
Sygnatura: R 1/N

Can-
ticu-
l A Alle luia
A b arce ſydereia Gabriel int onnit

Verbum miſum diuinius Marie concinuit Aut illa
sum ancilla puella humiliata Regis huius deſerſ cuius
mandata ſalubria Ut ancille mandat ille de ſuperna curia
Fiat parens licet carens coniugalē copula Id hec verba

Kancjonał A
Sygnatura: St A

Opactwo Benedyktynek w Staniątkach

Opactwo św. Wojciecha w Staniątkach jest najstarszym polskim klasztorem żeńskim, założonym już w XIII wieku, i równocześnie jedynym polskim klasztorem benedyktynek, który istnieje nieprzerwanie od średniowiecza po dziś dzień. Mieszkające tam zakonnice nie tylko same muzykowały, ale również zatrudniały świecką kapelę wokalno-instrumentalną, która uświetniała uroczystości kościelne. Kolekcja muzykaliów staniątek to więc z jednej strony blisko 300 rękopisów XVIII- i XIX-wiecznych stanowiących spuściznę po zespole wokalno-instrumentalnym, a z drugiej bezcenny zbiór kancjonałów z okresu XVI–XIX wieku, z których śpiewały zakonnice na przestrzeni czterech wieków.

This image shows a page from a handwritten musical score. The title 'Aria Andante Solo' is at the top left, and 'Canto' is at the top center. The music is written on five staves of five-line staff paper. The vocal line consists of continuous sixteenth-note patterns with lyrics underneath. The lyrics are in French, including 'be a tum', 'git qui la lum', 'ber not', 'git qui la lum', 'hum deus', 'tinctes col to ca', 'mme ho', 'ma re', 'qui a et hic', 'um a', 'mg.', 'vit o', 'ten tes', 'au dan tes', 'ten de neu o', and 'lis po'. The piano accompaniment is in the right hand, featuring eighth-note chords and sixteenth-note patterns. The score is written in black ink on aged, yellowish paper.

A page from a handwritten musical manuscript featuring a single staff of music for the Violin I part. The music is written in common time and consists of six measures. The first measure begins with a forte dynamic (F) and includes a melodic line with various note heads and stems. The second measure starts with a piano dynamic (P). The third measure features a bassoon-like line with sustained notes and grace notes. The fourth measure contains a melodic line with eighth-note patterns. The fifth measure begins with a forte dynamic (F). The sixth measure concludes with a forte dynamic (F) and ends with a fermata over the last note. The manuscript is written in brown ink on aged paper.

N.º. 1. *Daggio*

Canto

Plaidy

lyric e
lei son e lei son hymn e e lei von hymn e e lei son e
-son hymn e e lession hymn e e lei - son hymn e e lei
son e lei von e lession hymn e e lession hymn e e lei von
allo alai
lyric e - lei von lession hymn e e lei von
lession hymn e e lession e lei - son hymn e e lei -
son hymn e e lession hymn e e lession lession hymn e lession
e lei - son hymn e lession hymn e e lei - son hymn
e e lession hymn e lession hymn e e lei -
son e lei son Ohm - ste e lei - son Christ e
lei - son lei - son Ohm - ste e lei - son e lei - son e
lei - son hymn e e lei - son lession hymn e
e lession - - hymn e e lei - son
lym e e lei - son e lei son e - lei von hymn e e
lei - son lei - son hymn e e lei - son hymn e e
lession hymn e e lei - son hymn e e lei - son e lession

A handwritten musical score for the second violin (Violino Secondo) in 18 staves. The score is divided into two sections: 'Adagio' (measures 1-10) and 'Allegro assai' (measures 11-18). The 'Adagio' section begins with a dynamic of $\frac{3}{4}$ time signature, while the 'Allegro assai' section begins with $\frac{2}{4}$ time signature. The manuscript includes various musical markings such as slurs, grace notes, and dynamic changes. The title 'Violino Secondo' is written above the staff, and 'Plaidt 18' is written at the top right.

I. Pleyel, Msza
Sygnatura: 1h

Kolekcja utworów religijnych
Sygnatura: Kk.I.1

Archiwum i Biblioteka Krakowskiej Kapituły Katedralnej

Ta unikalna kolekcja druków i rękopisów, na którą składa się niespełna 1000 jednostek, nie posiadała jak dotąd ogólnodostępnego katalogu. Zbiory te dają wgląd w repertuar słynnej wokalnej kapeli rorantystów, aktywnej na Wawelu już w okresie renesansu, ale również zespołu śpiewaczeego angelistów oraz kapeli wokalno-instrumentalnej. O wartości zgromadzonych materiałów nutowych świadczy zwłaszcza fakt, że ich znaczna część to repertuar wczesny, z XVI i XVII wieku. Obok utworów kompozytorów miejscowych – a zarazem najwybitniejszych twórców działających w tym okresie na terenach polskich, np. Franciszka Liliusa – w Bibliotece Wawelskiej zachowały się także kopie utworów czołowych kompozytorów europejskich, takich jak choćby Orlando di Lasso. Biblioteka Wawelska przechowuje też rękopisy, które uważa się za jedne z najważniejszych zabytków muzycznych w Polsce – renesansowe księgi rorantkie.

G. G. Gorczycki, Ave filia Dei patris
Sygnatura: Kk.I.7

1a.

1b.

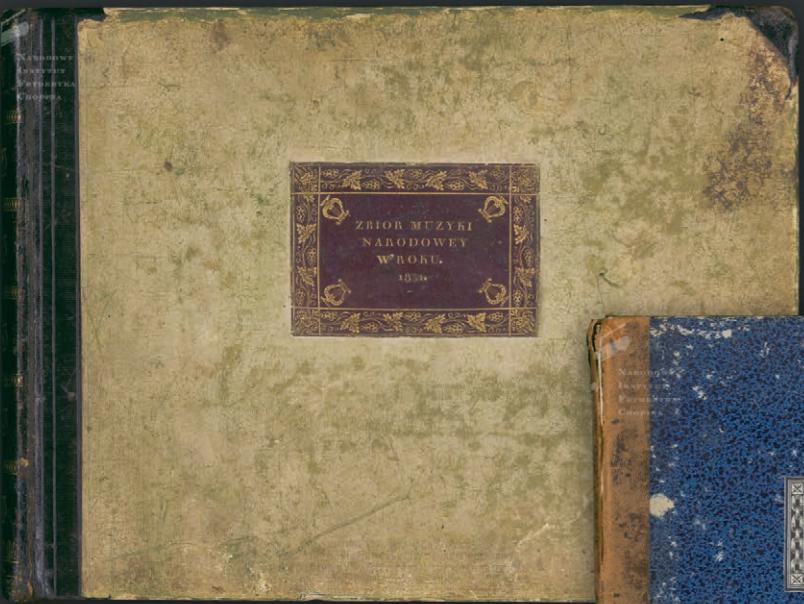
Domine rex Deus Abraham

o nunc rex deo ut deo et brevi dominante brevi
ton dum nra pietatis fidei ferentiam superfa cia ter et se
per suorum ter uis ut pietatis tuae gaudi uis et sicut in se
natur de ut nra De ut nra pietatis tuae gaudi uis et Domine reg nra
cor dare Domine regnante fui et de deo peruerita et de deo

F. Lilius, Domine rex Deus Abraham
Sygnatura: Kk.I.7

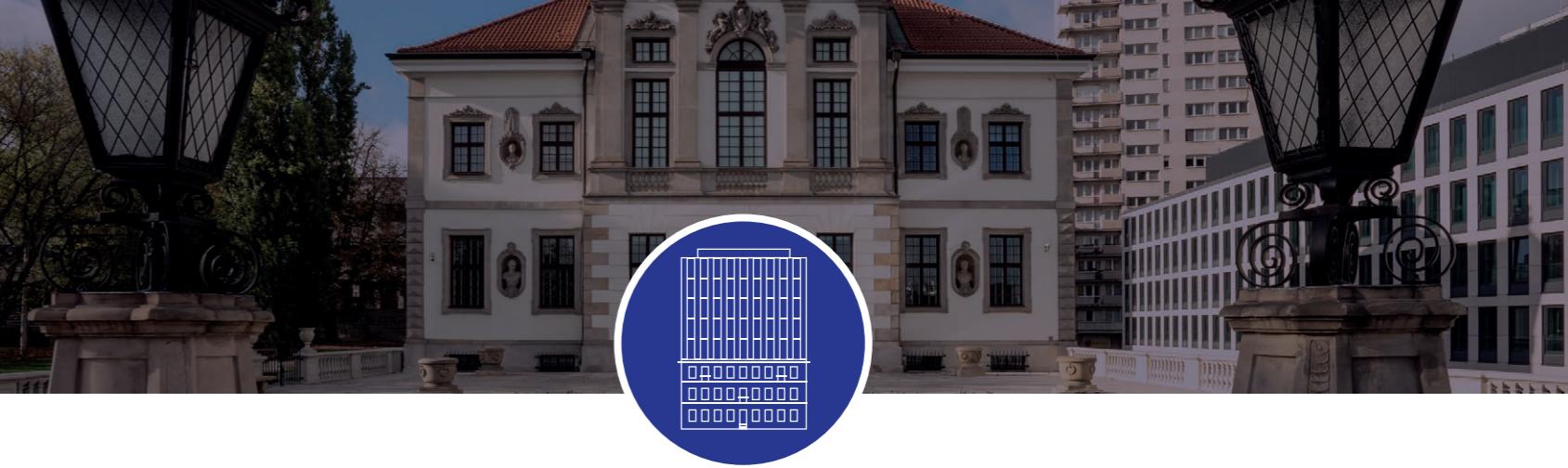
Kolekcja utworów religijnych
Sygnatura: Kk.I.2

Zbiór Muzyki Narodowej w roku 1831
Sygnatura: 6573/n

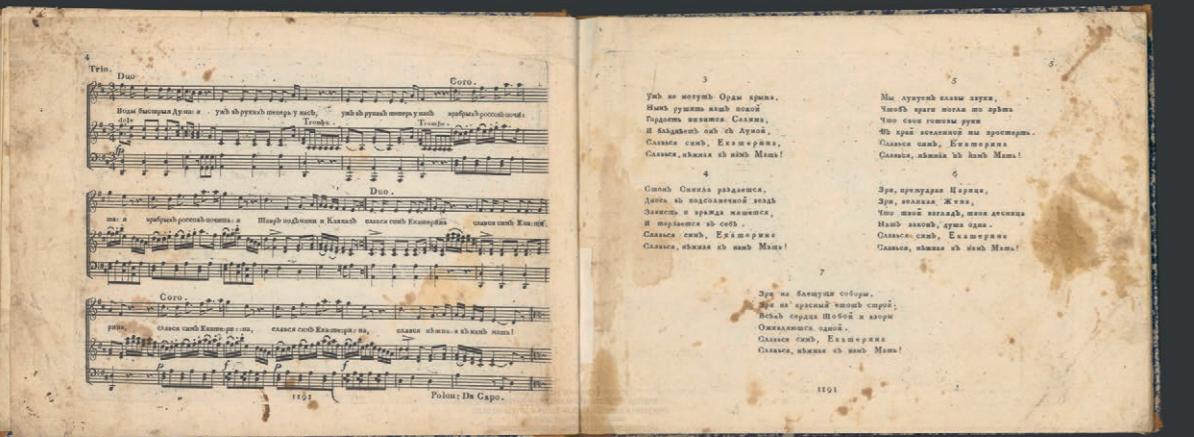
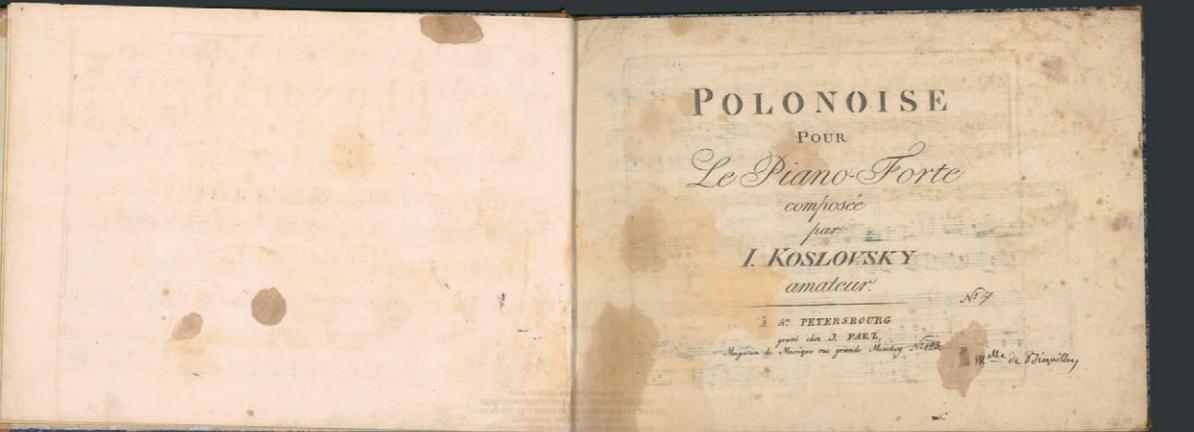

10 kompozycji na fortepian
Sygnatura 6854/n

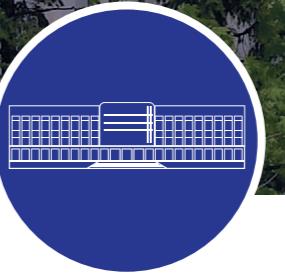
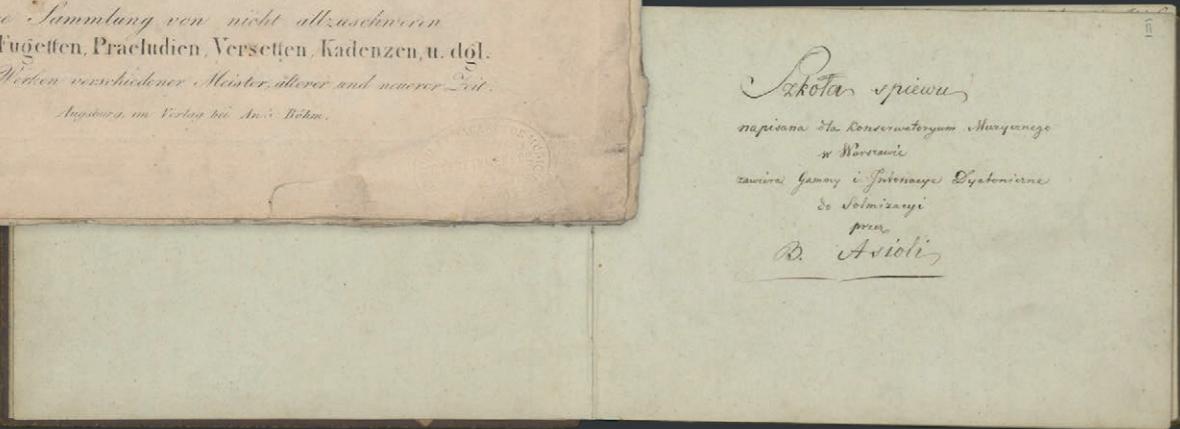

Narodowy Instytut Fryderyka Chopina

NIFC posiada największe na świecie zbiory Chopinowskie, bezcenne autografy i druki najwybitniejszego polskiego kompozytora. W kolekcji znajdują się także zbiory stanowiące bezpośredni kontekst dla twórczości Chopina i muzyki polskiej jego czasów. Podczas gdy dzieła Chopina zostały opracowane w ramach projektu „Dziedzictwo Chopinowskie w otwartym dostępie” (DCOD), aktualny projekt zakłada opracowanie zbiorów nie-chopinowskich.

Anonim, Marsch der Sensenträger
Sygnatura: 6573/n

Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina

Początek zbiorów Biblioteki Uniwersytetu datuje się na 1810 r. Kolekcja przez lata stanowiła nieodzowne zaplecze naukowo-pedagogiczne Instytutu Muzycznego i późniejszego Konserwatorium Muzycznego w Warszawie. Do najbardziej wartościowych zbiorów należą manuskrypty absolwenta i pierwszego profesora honorowego uczelni – Ignacego Jana Paderewskiego (1860–1941). Wśród cennych druków znajdują się pierwodruki Stanisława Moniuszki oraz kolekcja cimeliów, do której należą m.in. druki kompozycji Franciszka Lessla, Apolinarego Kątskiego, Józefa Elsnera, Karola Kurpińskiego, Marii Szymanowskiej, Ignacego Feliksa Dobrzańskiego, Karola Namysłowskiego, a także Karola Szymanowskiego czy Mieczysława Karłowicza.

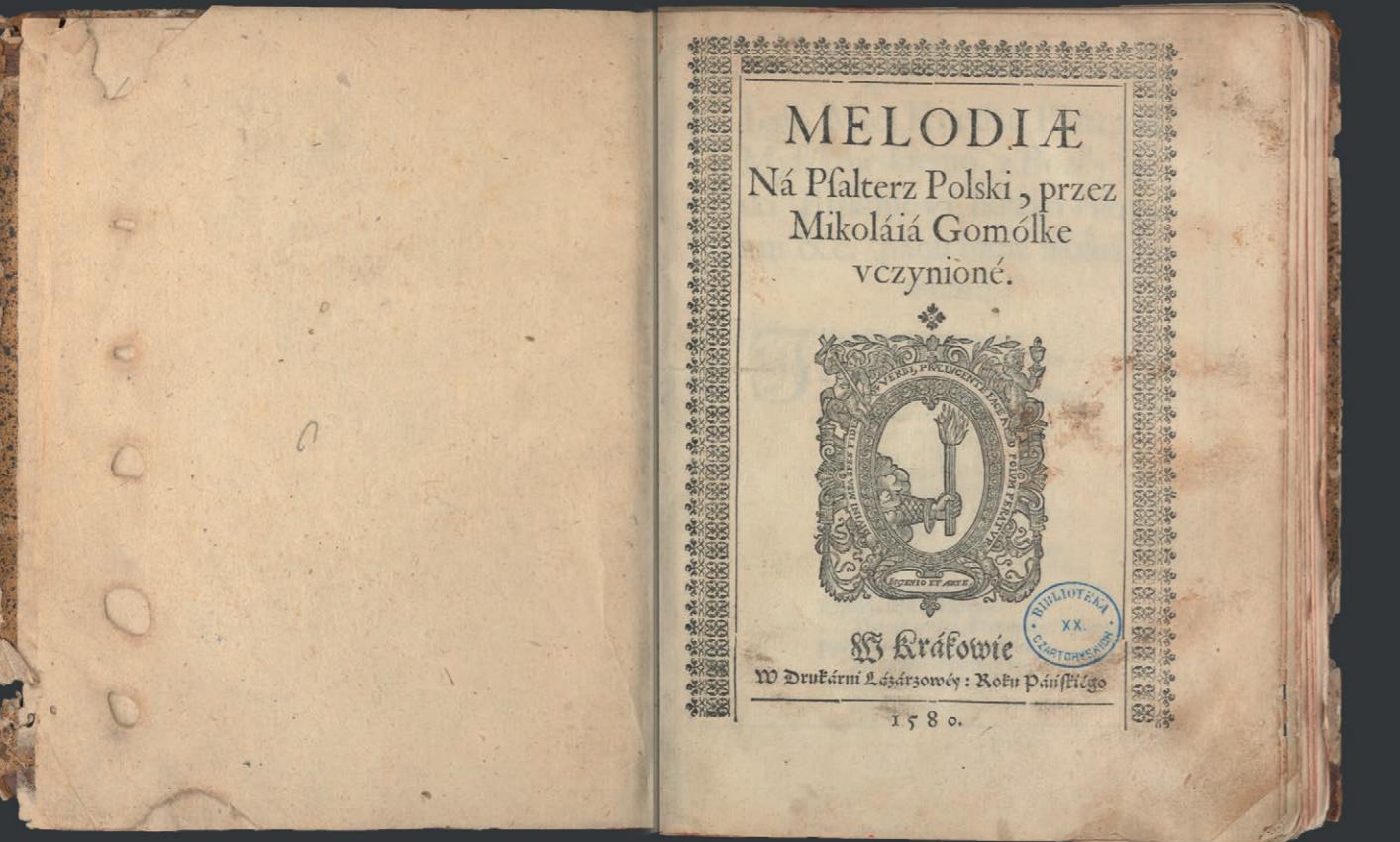
Štyle. Wolniej.
Piano
Kop. Kop. hal.
Predel.
X. m. X.
X. m. X.

K. Namysłowski, *Młodzian*
Sygnatura: N43010

Som som, som wstawie rybęski.
Zywa (d. m.)
Tempo marcia (d. m.)
„Tam w Krakowie, w pięknym domku.”
Tempo marcia (d. m.)

F. Szopski, *Pieśni ludowe*
Sygnatura: N43030

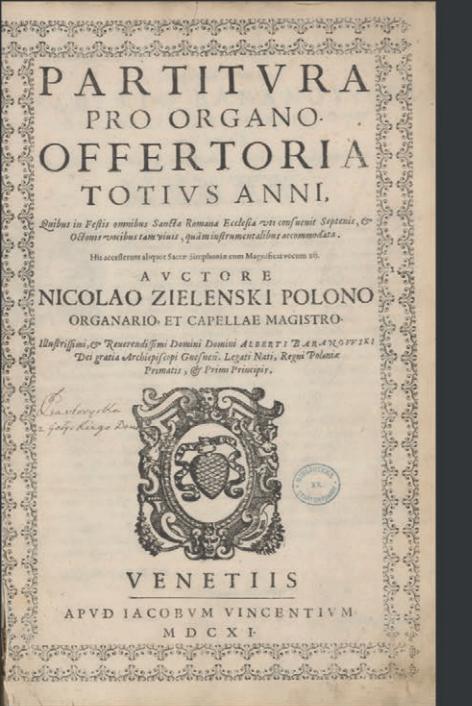

M. Gomółka, *Melodiae na Psalterz Polski*
Sygnatura: 2101 I Cim

Muzeum Narodowe w Krakowie. Biblioteka Księży Czartoryskich

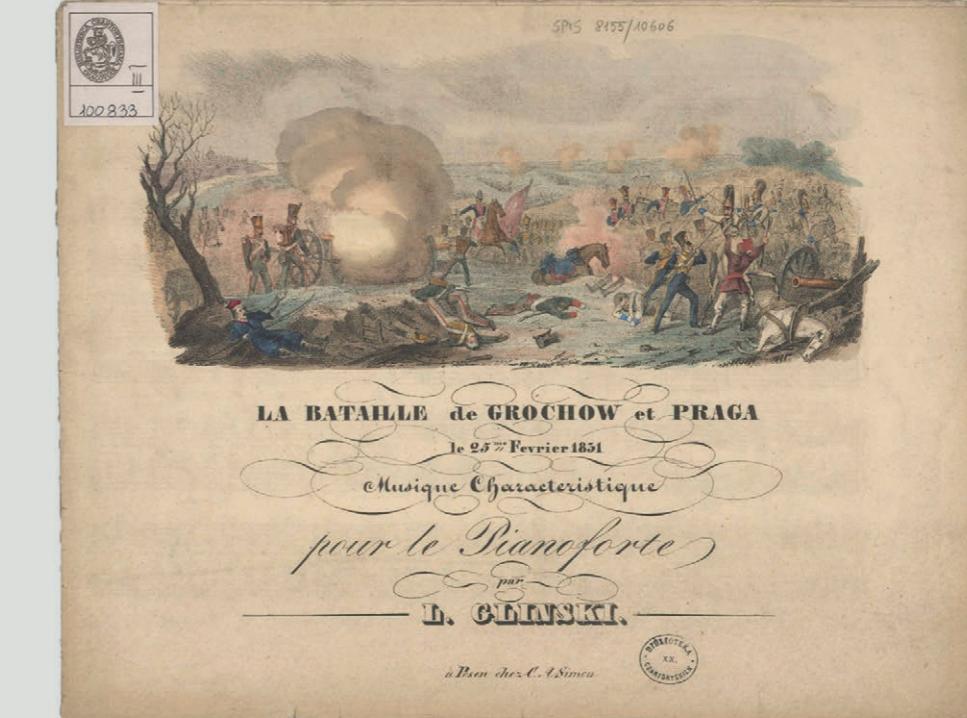
Biblioteka Księży Czartoryskich to zbiór, który zainicjowali Izabela Czartoryska oraz Adam Kazimierz Czartoryski. Po licznych zawirowaniach historycznych, takich jak rozproszenie kolekcji podczas powstania styczniowego i II wojny światowej, biblioteka ostatecznie stała się własnością państwową i oddziałem Muzeum Narodowego w Krakowie. Zachowana kolekcja obejmuje ponad 1500 bardzo zróżnicowanych obiektów, a wśród nich druki muzyczne i rękopisy. Na szczególną uwagę zasługują dwa bezcenne starodruki: oryginalne wydanie słynnych psalmów Mikołaja Gomółki (Kraków 1580) oraz jedyna zachowana kopia partytury basso pro organo kompozycji *Offertoria et communiones* Mikołaja Zieleńskiego (Wenecja 1611).

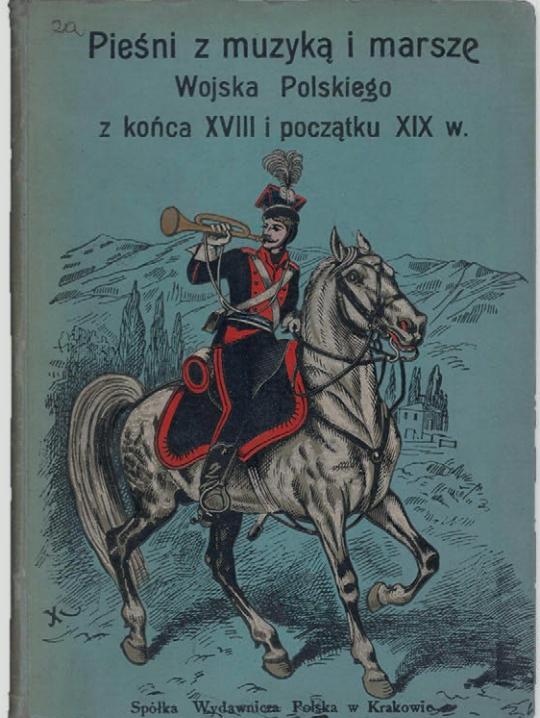
M. Zielenksi, Partitura pro organo
Sygnatura: 40102 III/1 Saf.

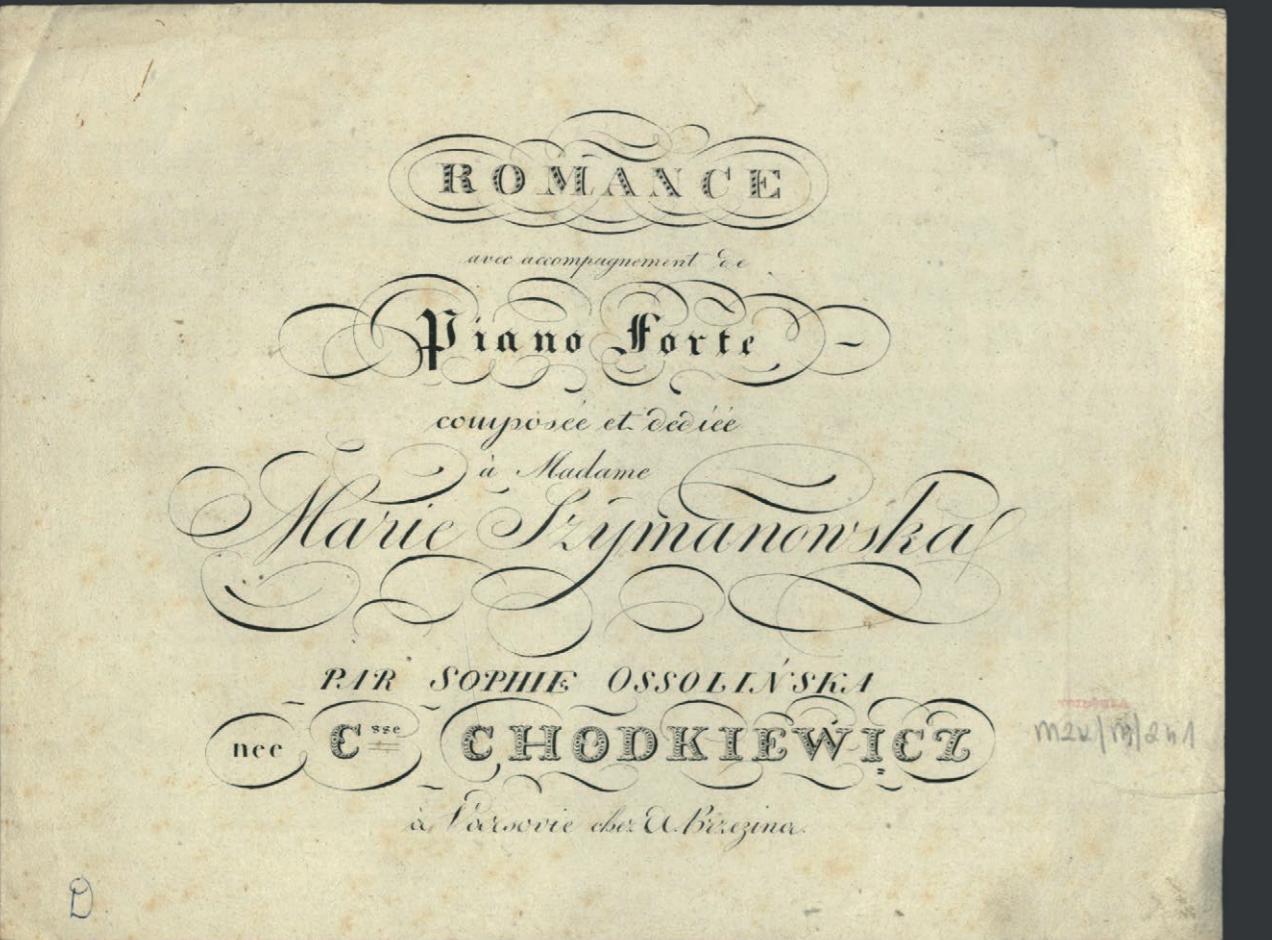
L. Cherubini, Recitativo e Cavatina
Sygnatura: 100623 III

L. Gliński, La Bataille de Grochow et Praga
Sygnatura: 100833 III

Pieśni z muzyką i marsze Wojska Polskiego
Sygnatura: 45981 III/1–45981 III/2

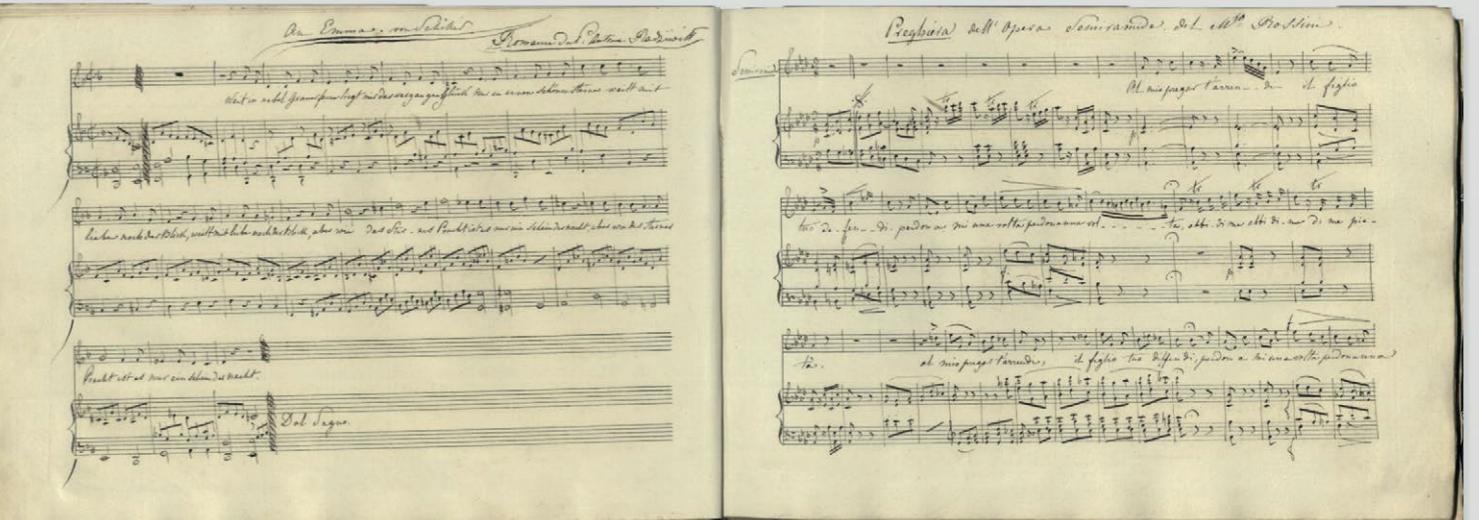
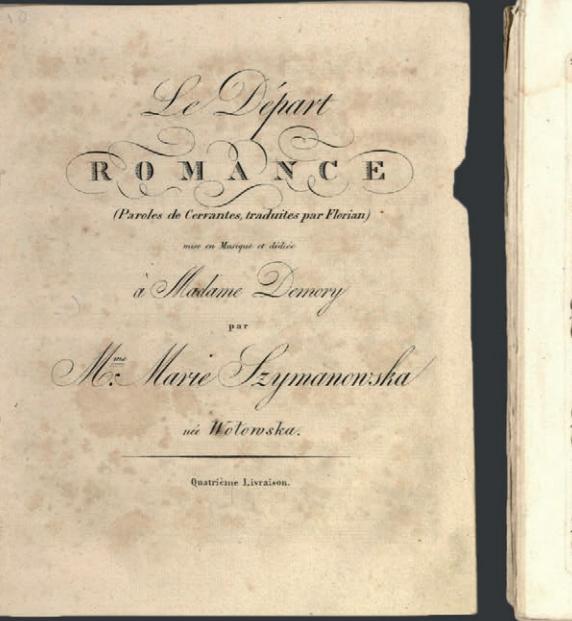

Z. Chodkiewicz, Romance
Sygnatura: mzk/m/241

Muzeum Zamoyskich w Kozłówce

Zbiór pochodzący z Kozłówki został w całości zdigitalizowany przez NIFC w ramach programu „Dziedzictwo muzyki polskiej” finansowanego przez MKiDN, jednak dopiero teraz został skatalogowany i wprowadzony do bazy RISM. Jest to kolekcja o tyle wyjątkowa, że stanowi zbiór należący do pałacu, obrazuje więc tradycję muzykowania na dworach magnackich. Kolekcja kozłowiecka obejmuje druki muzyczne utworów salonowych pochodzących z XIX wieku, jak również rękopiśmienne albumy pamiątkowe, należące m.in. do Karoliny Teresy z Walewskich Chodkiewiczowej-Golicynowej oraz jej córki Zofii Chodkiewicz-Ossolińskiej. Skatalogowanie zbioru w ramach projektu pozwoliło uzupełnić dotychczas przeprowadzone prace.

A. Radziwiłł, An Emma
Sygnatura: mzk/m/7

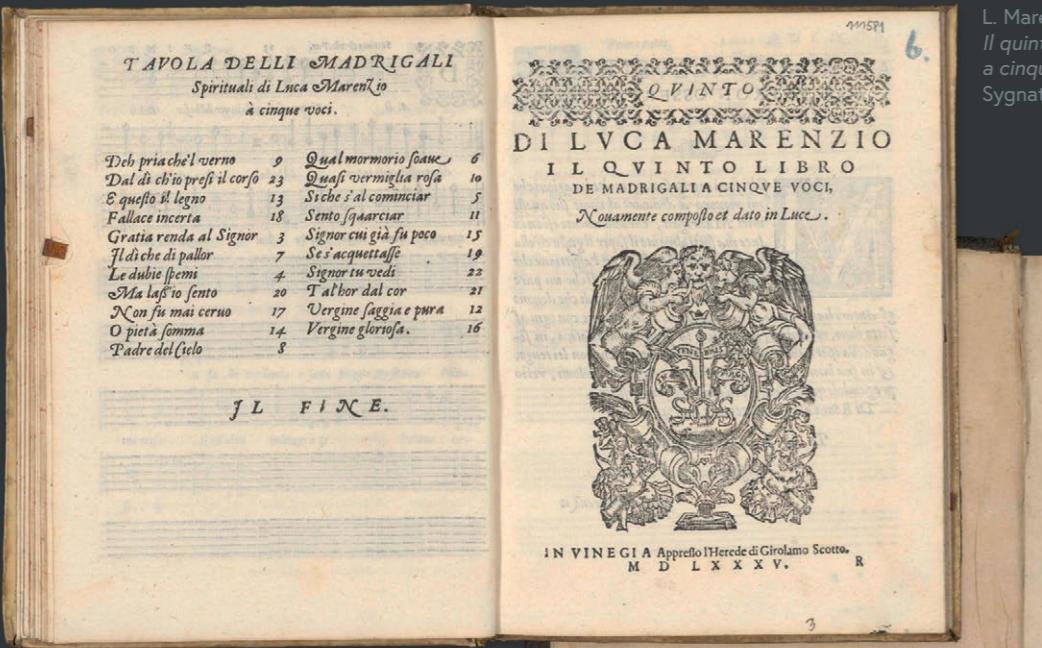

Studia kontrapunktyczne
Sygnatura: Akc.nr 4125

Biblioteka Gdańska Polskiej Akademii Nauk

Muzykalia przechowywane w Bibliotece PAN w Gdańsku stanowią wielowiekowe dziedzictwo gromadzone od schyłku XVI wieku. Początki muzycznej kolekcji wiążą się z donacją gdańskiego kupca i patrycjusza Georga Knophiusa, który przekazał bibliotece 267 tytułów druków muzycznych, opublikowanych w latach 1568–1601 we włoskich, flamandzkich i niderlandzkich oficynach, z czego większość stanowił repertuar najwybitniejszych ówcześnie madrygalistów. Muzyczny księgozbiór sukcesywnie rozrastał się wraz z upływem lat (m.in. za sprawą kolejnych darów i zapisów testamentowych), osiągając apogeum na przełomie XVIII i XIX w., kiedy to do biblioteki zaczęły napływać szerokim strumieniem nuty po rozwijywanych zespołach wokalno-instrumentalnych, działających przy miejskich kościołach. Ocalały do dziś zbiór muzykaliów dokumentuje przeszło 200 lat historii muzyki dawnego Gdańska.

L. Marenzio,
Il quinto libro de madrigali
a cinque voci
Sygnatura: Ee 1638

Cantica Sacra
Sygnatura: Akc.nr 3574

Fundusze
Europejskie
Polska Cyfrowa

Rzeczpospolita
Polska

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego

Unia Europejska
Europejski Fundusz
Rozwoju Regionalnego

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego